

Abafáy-Deák Csillag

HÚSVÉT

Csak ül a padon, mintha találkája lenne. Nincs. Pedig szeretné. Végre nem kell alkalmazkodnia, tehet, amit akar, nem üldözik felesleges kérdésekkel, miért jöttél későn, miért nem adtál elég ételt a kutyának, láthatod, hogy mennyire éhes, miért nem öltözködsz egy kicsit ízlésesebben. Ezeket a gondolatokat szeretné kivenni a fejéből. Mindennap erre sétál, korábban is ezt tette, de nem egyedül. Nem a férjével. Ő már egy éve halott, nem volt beteg, szívinfarktus vitte el. Sétálás, meg ilyen haszontalan dolgok eszébe se jutottak, vagyis közös séták, csak a kutyát sétáltatta naponta, ott Lujzinak nem sok szerepe volt, még beszélgetni se lehetett.

Karcsi csak a kutya kedvében akart járni. Mucusnak. Mucus még azt se engedte meg Lujzinak, hogy rátegye a pórázt, belekapott a kezébe, arra várt, hogy Karcsi megérkezzen, olyankor engedelmesen állt előtte, és elindultak. Karcsi vádlóan nézett Lujzi vérző kezére, már megint összekaptatok, több eszed lehetne, mint egy kutyának. Lujzinak több esze lett, nem erőltette a barátkozást, együtt sétálást, próbált nem arra gondolni, hogy mi lenne, ha ő lenne a kutya és akkor milyen jó dolga lenne. Azért kutyába nem ment le, lenyelte a sértéseket, szelektív hallása lett, igyekezett minél kevesebbet tartózkodni otthon, plusz munkákat vállalt. Férje gyakran rászólt, ez így nem fog menni, ilyenkor Lujzi csak annyit mondott, és akkor miből vennénk meg, amire annyira vágysz, a jeepet, amit megrendeltünk. Karcsi ideges lett, persze, mindig csak a pénz. Lujzi ezt már meg se hallotta.

Magára is költött a pénzből, márkás cuccokat vásárolt, jól állt neki. Ha lenne egy gyerekünk, ezt nem tehetné meg, ismételtette Karcsi, akkor nem is lehetnél ilyen önző, pazarló. Gyerek? Lujzi csak ennyit kérdezett. Karcsi elpirult, nem ok nélkül. Neked meg ott van gyerek helyett a kutya, tette hozzá Lujzi és kiment a szobából.

Karcsi váratlan halála után Lujzira maradt a kutya, a sétáltatással együtt. Barátnői felvilágosították, ne társkeresőre jelentkezzen, most, hogy szabad lett, a kutya (esetleg a gyerek, akit játszótérre lehet vinni), az a legjobb módszer. Biztos talál megfelelő párt, nagy a választék a

kutyasétáltatók között, és az ismerkedés nem tűnik tolakodásnak. Lujzi csak annyit mondott, még csak ez kéne, mikor a kutya is nyűg a nyakán, de nem fojthatja vízbe, amire azért gyenge pillanataiban gondolt, el kell látnia az ártatlan állatot. Vitte is naponta, Mucus már kezdte megszokni új gazdáját, csak új gazdi, őt nem annyira.

Barátnőinek igaza volt. Alig bírta elhárítani a sok kutyás férfi közeledését. Már azon gondolkodott, valami eldugott helyre megy a kutyával, amikor Mucus váratlanul kimúlt. Az állatorvos szerint szívproblémái voltak, ilyen a kutyáknál is létezik, néhány faj hajlamosabb erre, ide tartozik Mucus is. Lujzinak ne legyen lelkiismeret-furdalása, látszik, hogy az állat nem szenvedett hiányt semmiben, és azt is tudja, mert látta a nőt szinte naponta, hogy sétáltatta. Lujzinak nem is volt lelkiismeret-furdalása, de hiánya igen. A megkönnyebbülés, hogy nem kell gondoskodnia Mucusról, hamar elpárolgott. Naponta leült a padra és csak maga elé meredt, felidézte a Karcsival töltött éveket, a rossz is jónak tűnt a mostani helyzethez képest.

Egy jólöltözött férfi zavarta meg gondolataiban, leülhetek, kérdezte. Lujzi csak bólintott és továbbra is maga elé meredt. A férfi bemutatkozott, Ritók Aladár vagyok, és ne haragudjon a tolakodásért, már sokszor láttam a parkban itt ülni a padon, nagyon szomorúan, biztos közeli hozzátartozót veszített el. Lujzi nem reagált, rá se nézett a férfira. Aladár folytatta, azt is láttam, kutyája is van, talán ez az oka szomorúságának. Megözvegyültem, mondta szinte szótagolva Lujzi. Őszinte részvétem, ne haragudjon a tolakodásért, és higgye el, én nagyon megértem magát, én is nemrégiben özvegyültem meg, nem találok a helyem, szégyellem is, hogy ide leültem és kérdezgetem. Lujzi most nézte meg jobban a férfit, ápolt megjelenés, még a cipője is fényes. Özvegy, de ad magára, korát meg se lehet állapítani, fiatalos és beszéde választékos. Nem csak a férjem ment el, itt szünetet tartott Lujzi, le se engedte a hangját. A férfi nem kérdezett, csak a nő szemébe nézett és várt. Mucus is itt hagyott. A kutyám. Aladár megfogta a nő kezét, gyöngéden, és egy fél óra múlva már egymás mellett sétálgattak. Lujzi mesélt, Aladár szellemes történetekkel szórakoztatta a nőt, másnapra megbeszéltek egy találkát.

Mindennaposak lettek a találkozások, nagy volt az egyetértés. Nem sok idő kellett, és már csak azt kellett eldönteniük, Lujzi vagy Aladár lakásában lesz a közös fészük, ezt Aladár nevezte így. Nem vagyunk

mi madarak, szólt be kissé nyersen Lujzi, de Aladár látta a nő szemében a csillogást. Nevettek.

A döntés az lett, hogy Aladár lakásába költözik Lujzi, az övét eladják, már a vevő is megvolt, csak az átadás volt hátra. Azt tervezték, a pénzből utazni fognak, már nem olyan fiatalok, bár még van munkájuk, de minek gürcölni annyit, ilyen hamar és váratlanul jöhet az infarktus, minden percet ki kell használni. A lakásért kapott előlegből Lujzi új, modern és nagyon drága bútorokat rendelt, ez Aladárnak nem nagyon tetszett, de ezt csak finoman jelezte, Lujzi szerint az is fontos, hogy a környezetük a lehető legkellemesebb legyen. A fürdőszoba átépítését rábízta egy komoly cégre, nehogy kiszúrjanak velük és hónapokig tűrniük kelljen a felfordított lakást.

Húsvét előtti napon Aladár már otthon volt, amikor Lujzi megérkezett a szokásos vásárlói túrájáról és el akarta újságolni, mi mindent rendelt a megújuló lakásba, amikor Aladár kissé zavartan jelezte, húsvéti ajándék várja a félig kész fürdőben. A húsvét a feltámadás ünnepe, sokat gondolkozott, mivel lepje meg szerelmét. Diadalmasan nyitotta ki a fürdőszoba ajtaját. A hatalmas kutya ugatva rohant Lujzi felé, ráugrott, nyakát nyalogatta, a nő nem bírta levakarni magáról. Na, ugye, jó ötlet ez, mondta Aladár és kiment a konyhába. A kutya ekkor csaholva futott a férfi után. Lujzi lerogyott a székre, nyakát törölgette az izzadságtól és a kutyanyáltól, közben az járt a fejében, veszi a táskáját és elmegy. Egy perc se telt el, a kutya újból előtte termett, a nő behunyta a szemét, meg se mert mozdulni, megint jön a nyalogatás, gondolta. Kinyitotta a szemét, kis piros ékszerdobozt látott. Szép kis leánykérés. Kinyitotta, egy csillogó bokalánc volt benne, aranyból, de az is lehet, csak aranyozott volt, vagy bizsu. Azt világosan látta, illetve gondolta, a kis lánc nem éri át a bokáját. A kutya felé nyújtotta, az eltűnt vele a konyhaajtó mögött.